

“ ஒரு பிச்சைக்காரனின் வயிறு, எளிய சமை, வலிமை ஏறிய கால்கள்” ஒரு கேரில்லாப் போராளி சொண்டிருக்கவேண்டிய தகுதிகள் இவைகள்தான். உலகின் தலை சிறந்த விடுதலை வீரன் சேருபோராளின் இதயத்திலிருந்து உதிர்ந்த வார்த்தைகள் அவை. இந்த வாசிக்கும்போது என்னுள் ஒடோடி வந்தவர்களுள் நிலவனும் ஒருவன்.

என அப்போது தான் பிரிந்து வந்தவற்றின் நினைவுகளால் ஒவ்வொருவரும் வேதனை புற்றிருப்பார். தாம் பிரிந்தவற்றிற்கும் புதிதாக வகுத்துக்கொண்ட இலட்சியத்திற்கும் இடையே அவர்கள் அப்போதும் போராடக்கொண்டே இருப்பார்கள். அத்தகையதொரு காலப்பகுதியைக் கட்டப்படுத்த, அந்தக் கணங்களில் நூற்றுக்கணக்கான போராளிகளுக்கு அருகிருந்து

களிலெல்லாம் ஒய்வற்று இயங்குவான் நிலவன்.

நிலவனுக்கு தான் ஆற்றும் பணியில் ஈடுபாடு அதிகம் இருந்தாலும் மனரீதியாக அடைந்த வேதனைகளும் நெருக்கடிகளும் ஏராளம். அந்தத் துன்பகரமான உணர்வுகளுக்கு அவன் அடிக்கடி உழல்வதைப் பார்த்திருக்கிறேன். தான் வளர்த்தெடுத்த போராளி

யானதொரு நிலையை எட்டிக் கொண்டிருந்தான் நூற்றுக்கணக்கான மனித மனங்களை நெருக்கமாகக் கைபாண்ட அனுபவம் அவனை பாரிய அளவில் வளர்த்துவிட்டிருந்தது. அவனது பொறுப்பாளின் எதிர்கால நம்பிக்கைகளுள் ஒருவனாய் அவன் இருந்தான். அவனது முதிர்ச்சி நிலைக்கும் காலத்தின் தேவைக்கும் ஏற்ப வேறு ஒரு பணி காத்திருந்தது.

அது 2001ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதி. “ஓயாத அலைகள் - 03” முடிந்த எதிரியின் நடவடிக்கைகள் வட போர்முனையில் தீவிரம் பெற்றிருந்தன. தீசுவாசலையின்

ஒரு சமையதாரங்கியின் வாழ்வு

இருப்பில் ரவைதாங்கிக்குக் கீழே எப்போதும் கட்டப்பட்டிருக்கும் ‘சரம்’ ஒன்றை மட்டுமே நம்பி வண்ணியின் கானகங்களுக்குள் மாதக்கணக்கில் அவன் திரிந்திருக்கிறான். விடுதலையேற்றத் தொழிற்சாலை விடாமல் மக்களைப் போராட்டத்தின்பால் அணி திரட்டிச் செல்லும் பணியில் வண்ணியின் மூலம் முடுக்குகளுக்கெல்லாம் அவன் தவிச்சிக்கர வண்டிப் பயணம் செய்திருக்கிறான். கஞ்சியும், கத்தரிக்காய்தான் சாப்பாடும் இருந்த காலத்தில் கண்டதில் எல்லாம் ‘அபிற்றும்’ போட்டு வயிறு நிரப்பும் போராளிகளின் ஒருவனாய் அவனும் இருந்திருக்கிறான். எல்லச் சேதனைகளுக்குள்ளும் போராட்டத்தையும் தனது ஆற்றலையும் வளர்த்துச்சென்ற ஒரு அற்புதமான போராளி அவன்.

துணை நின்றிருக்கிறான் நிலவன். பயிற்சித் தளங்களில் பயிற்சி ஆசிரியராய் மட்டுமல்லாது பயிற்சியாளராய், ஒரு விளையாட்டு வீரனாய், சமையலாளனாய், கலைஞனாய், தொழில்நுட்ப வல்லுனனாய், போராளிகளின் அறிவுத் தேடலுக்குத் தனி போடக்கூடிய நூலகமாய்... என எல்லா அளவுகளை நிறைந்த கவர்ச்சிகரமாக ஒரு ஆசிரியன் அவன்.

அவனது அந்த அற்புதமான பணியாற்றலுக்கு அவனின் அடிப்படை இயல்புகளும் ஒரு காரணமாய் இருந்தது. நிலவனின் குடும்பத்தில் அவன் மூத்தபிள்ளை. ஏனைய வர்கள் மூவரும் பெண்கள். இவன் வீட்டிலிருந்து காலங்களிலேயே தங்கைகள் இருவர் போராட்டப் புரட்சியில் ஈடுபட்டார்கள். இவன் யெல்லாம் அவனுள் ஒரு ஆழமான பொறுப்புணர்வு ஏற்படுத்தியிருந்ததுடன் கடுமையான பாசவலைக்குள் இருந்த அவனை ஏனையவர்கள் மீதும் பாசம் செலுத்தும் ஒரு மனிதனாகவும் ஆக்கி இருந்தது.

- அ.மாரீசுமணி -

திருகோணமலையிலிருந்து தமிழ் மூத்தின் பெரும்பாலான இடங்களில் இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த குடும்பம் அலுவலகம், அபயநாடான இந்தியாவை கூட அவர்கள் இடம்பெயர் வேண்டியிருந்தது. இந்த வாழ்வு மூலமும் அவன் பெற்றிருந்த சமூக அறிவும் வீரிந்த பார்வையும் அவனுள் வளர்த்திருந்தது. எல்லா இன்னல்களுக்கள்ளும் தம் ஒரே புதல்வனைப் படிப்பித்து ஆளக்கவண்டும் என அவனது பெற்றோர்கள் எடுத்த முயற்சியால் அவன் சிறந்த கல்வியறிவைப் பெற்றிருந்தான். அவனது குடும்பத்திற்கென இயல்பாகவே இருந்த சமூக ஈடுபாடும் வாசிப்புப் படிக்காரும் கூட இவனுள் நிறையத் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன. பரந்த அரசியல், அறிவியல் அனுபவம் அவனுள் இருந்தது.

நிலவனின் ஆசிரியப்பணி தனியே பயிற்சி முகாம்களுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. ஒரு போராளி புதிதாக இணைந்த குறுகிய நாட்களில் இருந்து அவன் போராடும் போர்க்களத்தில் நின்று நினைவி நிலைவரை

கள் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே களங்களில் வீழ்ந்து உயிர்விடும் வேளைகளில் எல்லாம் அவன் துன்பத்தில் துவண்டு போவான். வெறுமனே மரணங்கள் தரும் வேதனைகளுக்கும் அப்பால் ஒவ்வொரு போராட்டியும் அவன் ஆழமாகக் கொண்டிருக்கும் உறவு அதை வெல்லும் அழிக்கப்படுகிறது.

பலபோராளிகள் தமது தனிப்பட்ட சோகங்களை ஒப்புவிக்கும் இடமாக நிலவனின் இதயம் இருக்கும். அவற்றையெல்லாம் உள்வாங்கி ஆறுதல்படுத்திவிட்டுத் தனியே இருந்து வதைபடும் அவனை அருகிலிருந்தவர்கள் அறிவார்கள். அப்படியான இதயம் அடைந்தவனாக அவன் இருந்ததால் தான் தனது பணிக்கும் மேலதிகமாக இன்னுமொரு பணியையும் அவன் ஆற்றினான். வீரச்சா வடைந்த தனது போராளிகளின் வீரதேடிச் சென்று அவர்களை ஆறுதல் படுத்தவதுதான் அது. அதற்காக அவனது பயணிக்கும் தரம் இன்னுமின்னும் அதிகரித்தது.

அவனது வலிய கால்கள் சலிப்பின்றி எங்கும் நடந்து திரிந்தன. மென்மையான இதயம் வலிமையான சோகங்களைப்பெல்லாம் தாங்கியது தப்பாக்கிக் கொண்டு மட்டும் இயங்கும் மனிதனாக இல்லாது ஏனையவர்களின் துயரங்களைத் தாங்கும் போராட்டியாகவும் அவன் இருந்தான். தனது மனதில் குடிசொள்ளும் துயரங்களை அகற்றிவிடும் எந்தவொரு ‘மந்திரத்தையும்’ அவன் வைத்திருந்ததாக நான் அறிவவில்லை. எல்லாவற்றையும் அவனது இதயம் தனக்குள் அடக்கி அடக்கிக் கொண்டு இருந்தது. அதனால்தான் எங்காவது சண்டைகள் என்றால் களத்தின் முன்னகைக்குச் சென்று சமீபமும் சந்தர்ப்பத்திற்காகத் தனது பொறுப்பாளருடன் சண்டையிடப்பான். அதன்மூலம் அவன் பல சந்தர்ப்பங்களையும் பெற்றான்.

நாடோடியாக எங்கும் அலைப்பது திரிபும் நிலவன் முகாமுக்கு வந்துவிட்டால் அங்கிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் குதூகலம் தான். அவன் அங்கிருந்தால் நல்ல சமையல் இருக்கும். இனிமையான சண்டைகள் இருக்கும். ஆரோக்கியமான பகிர்வுகள் இருக்கும். எல்லாவற்றையும் தரும் ‘அட்சய பாத்திரம்’ அவன்.

அப்போது நாங்கள் பத்துப்பேர் கற்கசென்றி ஒன்றுக்காக ஒரு முகாமில் தங்கியிருந்தோம். எங்களைப் பொறுத்தவரை நிலவன் ஒரு மூத்த சகோதரன். எல்லோரை விடவும் அவன்தான் வயதில் மூத்தவன். அறிவாலும் அனுபவத்தாலும் கூடவேதான். அப்போதெல்லாம் எமக்கு ஆறுதலாகவும், ஆலோசனைகளாகவும் இருந்தவன் அவன்தான்.

நெருக்கடியான அந்தக் காலம் உணவுக்கு மிகவும் மோசமான காலம். வாய்கொடுப்பதற்குக் கடினமான கஞ்சியுடன் ஆரம்பமாகும் உணவை முன்று வேளையும் உண்டு முடிப்பதே பல சமயங்களில் பெரும் பாபாகி விடும். நிலவன்தான் எமக்கு உள்ளூரில் கிடைக்கும் மலிவான பொருட்களுடன் உணவுக்கு மேலதிக சலுகையுடும் தந்திரங்களாகக் கற்றுத்தந்தான். காலைக் கஞ்சிக்கு இலை குழைகளில் சம்பல் அரைத்தும், பசும் பழத்தைப் பிழிந்துவிட்டுச் சுவையூட்டியும் அந்த உணவை வயிற்றுள் இறக்க வழி சொல்லித் தந்தான். வேட்டைக்குப்போய் இணைச்சி கொண்டு வந்து அதை நாம் என்றுமே அனுபவித்திராத கவைதரும் கறியாக்கித் தருவான். நிலவன் சமையலில் செட்டிக்காரன் என்று அவனை அறிந்தவர்கள் அனைவரும் கும் தெரியும்.

நிலவனின் வளர்ச்சி ஆறுவாருப் போராட்ட வாழ்வில் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. அனுபவத்தில் அவன் முதிர்ச்சி

மேஜர் இளநிலவன் (இரங்கசாமி மதுசூனி) திருகோணமலை

தாயின் மடியில் :- 1972-09-18
தாயக மண்ணில் :- 2001-08-16

பின்னும் ஆனையிறவு போர்முக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்தது. அரசியல்துறையில் இருந்து போராளிகள் திரட்டப்பட்டதும் உடையணி போன்ற தயார்படுத்தப்பட்டது. பத்திய பணி யொன்றைப் பொறுப்பேற்றதாக அப்போது தான் அரசியல்துறை பொறுப்பாளரால் அழைக்கப்பட்டிருந்த நிலவன் உடையணியாக அணியொன்றின் தலைவனாக நியமனம் பெற்று களத்திற்குச் சென்றான். எதிரியின் நடவடிக்கை விளைவிலேயே முடிந்தபோக போராளிகளை பணிகளுக்காக மீள எடுப்பதே திட்டமாக இருந்தது.

போர்க்களம் பெரும் எதிர் சமரக்காகத் தயார்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. எப்போதும் போலவே ஒவ்வொரு உழைத்தான் நிலவன். 2001.08.16 அன்று அதிகாலை, பெரும் ஆரவாரத்துடன் எரிக்களைகள் எழுந்த நிலைகளை நோக்கிச் சமராயாகப் பொழியப் பட்டுக்கொண்டிருந்தன. பெரும் எரிக்களைச் சமர் ஒன்று எதிரிக்கும் எமக்குமிடையே முண்டுவிட்டது. எதிரி அணிகளின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தனர் போராளிகள். ஆனால் சிறிது நேரத்தில் அந்த ஆரவாரம் அடங்கிப் போனது. முன்னேறும் தனது திட்டத்தை எதிரிகைவிட்டிருந்தான். எழுத எல்லா வீரர்களும் உயிரோடு இருந்தார்கள். நிலவனது தவிர். அந்தச் செய்தி எழுத முகாமிற்கு வந்தபோது எவரும் இன்றியிருந்த அந்தப் ‘போய் வீட்டில்’ ஓயாத அந்த உழைப்பாளிக் காகச் சிறிது நாட்களின் முன்னர்தான் வந்திருந்த துவிச்சக்கரவண்டி மட்டும் அழுதகொண்டிருந்தது.

பல போராளிகள் தமது தனிப்பட்ட சோகங்களை ஒப்புவிக்கும் இடமாக நிலவனின் இதயம் இருக்கும். அவற்றையெல்லாம் உள்வாங்கி ஆறுதல்படுத்திவிட்டுத் தனியே இருந்து வதைபடும் அவனை அருகிலிருந்தவர்கள் அறிவார்கள். அப்படியான இதயம் அடைந்தவனாக அவன் இருந்ததால் தான் தனது பணிக்கும் மேலாக இன்னுமொரு பணியையும் அவன் ஆற்றினான். வீரச்சாவடைந்த போராளிகளின் வீரதேடிச்சென்று அவர்களை ஆறுதல் படுத்தவதுதான் அது. அதற்காக அவனது பயணிக்கும் தரம் இன்னுமின்னும் அதிகரித்தது.

வேண்டும். இப்படியானதொரு காலகட்டத்தில் வெகமாக இயங்கிக்கொண்டிருந்த எழுத பயிற்சித் தளங்களில் குறுகிய காலங்களுக்குள்ளேயே தெளிவும், உறுதியும், வீரமும் மிக்க போர்வீரர்களாக உருவாக்குவதில் நிலவன் ஆற்றிய பணி மிகவும் உன்னதமானது. காடுகளுக்குள் இருக்கும் அந்த உலகம் வித்தியாசமானது. வேதனைகளுடன் கூடியதொரு இனிமையான கலவை வாழ்வு அங்கிருக்கும். தமது குடும்பங்களைவிட்டு அப்போதுதான் புறப்பட்டு வந்திருந்த போராளிகள் தமது வாழ்வில் சந்திக்கும் மிகவும் சோரமான கணங்களை அந்தக் கானக உலகத்துள்ள்தான் அனுபவிப்பார்கள்.

நிலவன் கடின்றுகொண்டே இருப்பான். போராளிகள் குறுகிய காலத்துக்குள்ளேயே சகுதியான குழல் மாற்றங்களுக்கு உள்னாக வேண்டியிருந்த களச்சூழல் அவனது இந்தப் பணியை அத்தியாவசியமாக்கியது.

தான் உருவாகும் போராளிகளைத் தேடிப் பயிற்சி முகாம்களில் இருந்து வண்ணியில் பரந்து வீரிந்த போர்க்களங்கள் எங்கும் கால் நடைபாகத் திரியான் அந்த ஆசிரியன். அந்தக் காலத்தில் நாம் யாணிக்கும் பிரதானமான போக்குவரத்துச் சாதனமாக இருப்பது ‘அண்ணை வரட்டோ’ என்பதுதான். வீதியால் போய்வரும் எந்த வாகனத்தையும் மறித்து அடிபடக் கேட்டுக்கேட்டு போய்ச்சேருவதையே போராளிகள் அல்லாறு பகியாக அனுப்பினார்கள். ஆனால் வண்ணியின் போர்க்களங்களுக்கு ‘அந்த வாகனத்தில்’ மட்டும் போய்ச்சேர முடியாது. எந்தொரு வாகனம் போக்குவரத்து மற்ற பலபத்துக் கிலோமீற்றர்களைக் கடப்பது ‘நடராசா’ வில்ல்தான். அத்தகைய காலம்

